

Zpravodaj národní rady SFŘ

2012 - 2015

ČÍSLO 3

PROSINEC 2012

Uvnitř naleznete:

Co bude

- seminář pro ministry
- CMP 2013
- kalendář akcí
- poutě k Antonínku

Co bylo

- zasedání národní rady
- blahořečení pražských mučedníků
- vizitace a kapituly MBS

Různé

- o FRMOLU
- o blahořečených a svatých
- formace
- o lefebvristech

a mnoho dalšího povídání a fotografií z našeho života

Rok víry

Prožíváme Rok víry, který vyhlásil papež Benedikt XVI. ve svém apoštolském listě *Porta fidei* /1/. Zde, v článku 2, píše: víra je „radost a nadšení ze setkání s Kristem“. List nás vede k zamyšlení nad naším vyznáním víry – co do obsahu, našeho vlastního přijetí a vyznání v dnešní společnosti. Pomůckou nám má být Katechismus katolické církve, který je pokoncilním darem.

Bůh nás stvořil ke svému obrazu, jako muže a ženu. V manželství zažíváme něco z Božího života – společenství, jednotu v různosti osob a svým manželstvím „přenášíme do viditelného světa neviditelné tajemství božského života“ /2/. Jsme povoláni zalidnit Zemi a zodpovědně využívat jejích možností. Člověk nevěří Bohu, že mu nabízí to nejlepší, že to s ním myslí dobře. Člověk /„Adam“/ zhřešil. „Bůh nemůže nikoho přinutit, aby ho miloval a oddal se mu. Ale obětováním vlastního Syna nám Bůh zjevuje svůj vztah a pravdivost své věrnosti. Proto naděje v něho nezklame“ /2/. Ježíš se narodil z Marie Panny, představil nám Boha v Trojici a ujistil nás o Boží vstřícnosti, odpuštění, lásky a zájmu o nás. Ježíš přijal vůli Otce, „sám sebe zmařil“ a byl popraven krutě na kříži. Vykoupil nás. Byl vzkříšen a jako Pán – Kristus žije s námi. Věřím v Ducha svatého. Ten vede Církev a bydlí v nás. Když ho žádáme, otevírá naše srdce, abychom přijali Krista za svého Pána. S Bohem život nikdy nekončí, ale roste k plnosti. V ní budeme vzkříšeni ve svém těle. Amen.

Z listu si můžeme vzít pro naše společenství úkoly:

- vyznat svoji víru ve svých domovech a rodinách
- číst Katechismus
- jako církevní instituce najít způsob, jak veřejně vyznat svoji víru

/1/ Benedikt XVI: *Porta fidei* – Brána k víře, vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2012

/2/ M.I. Rupnik: *Adam a jeho žebro*, vydalo Refugium, Olomouc 2010

Jiří Šenkýř, národní ministr

Na co se můžeme těšit

SEMINÁŘ MINISTRŮ MBS SFŘ

25. – 26. ledna 2013 Brno – Petrinum,

studentský církevní domov Veveří 15, Brno

Přihlášky zašlete nejpozději do 6. ledna 2013

Noclehy a strava budou hrazeny z prostředků NR SFŘ ČR

Doprava: Z hlavního nádraží do Petrína tramvají č. 12 nebo 13 směr Královo pole, zastávka Grohova.

Můžeme se sejít po mši sv. před kostelem u kapucínů a jít společně pěšky.

Formulář přihlášky je zaslán jako samostatný soubor. (pozn. redakce)

Zahájení XXXII. ročníku Cyrilometodějské pouti (CMP)

bude v sobotu 16. února mši svatou v 10 hod., kterou bude celebrovat biskup Karel Herbst v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci. A protože je tato naše pout' (pořádá NR SFŘ) v roce 2013, první akcí oslav 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje, půjdeme po mši svaté v této etapě do kostela sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně. Zde také zahájíme při mši svaté v 9 hod. druhou etapu, která povede do Mukařova. Pout' pokračuje vždy o třetím víkendu v měsíci, takže 16. 3. povede z Mukařova do Uhlířských Janovic a v neděli pokračuje z Uhlířských Janovic do Třebětína.

Moravská část XXXII. ročníku zahajuje podle tradice o další neděli tj. 24.2. v Novém Jičíně ve 13hod. ve Španělské kapli.

Duchovní téma XXXII ročníku CMP: Víra a věrnost (s připomenutím 14 pražských mučedníků).

Kontakty na organizátory "pražské" větve pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158 e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385 e-mail: f.reichel@volny.cz

a letáčky bude pro Vás rozesílat:

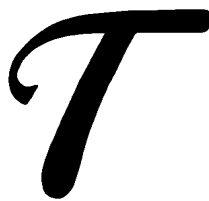
Uršula Janků: 731 604 392 nebo pevná linka: 286 891 447

e- mail: Ursula.Janku@seznam.cz

A na "moravskou" větev pouti:

Zdenka Urbanová 723 939 995 e- mail: zdenka.urbanova@atlas.cz

Kalendář Sekulárního františkánského řádu na rok 2013

Úvodní poznámka: Kalendář zahrnuje jednak akce celostátní akce pořádané a organizované Národní radou SFŘ (Akce NR SFŘ), jednak akce oblastní pořádané a garantované některým Místním bratrským shromážděním (Akce MBS).

6. 1. neděle *Tříkrálové setkání SFŘ*- tentokrát s arcibiskupem kardinálem Dukou v klášteře u Panny Marie Sněžné ve 14: 30 hod. (Akce MBS u kostela P. Marie Sněžné)

25.- 26.1. pátek/sobota *Setkání ministrů MBS v Petrinu v Brně*. Téma: *Poslání a vedení SFŘ*. Zahájení v pátek v 17 hod u kapucínů. (Akce NR SFŘ).

16. 2. sobota *Zahájení XXXII. ročníku Cyrilometodějské pěší pouti Levý Hradec – Velehrad (CMP)*. Mši svatou na zahájení oslav cyrilometodějského jubilea oslavuje biskup Karel Herbst v 10.00 hod. v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci. (Akce NR SFŘ).

2. 3. sobota *Kající pouť z Velehradu na Antoníněk* Mši sv. v 18. hod. oslavuje Bernardin Anton Šmíd . (Akce MBS Uherské Hradiště).

13. 4. sobota *78. Pout' ke hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí n. Sázavou*, Mše svatá v 15: 00 hod. (Akce NR SFŘ).

23. 5. čtvrtek *Pout' seniorů do mariánského poutního místa Hájek u Prahy*. (12. Ročník) Mši. sv. ve 13 hod. oslavuje Jan Vianney, OFM (Akce MBS Praha - Spořilov)

24.– 25.5. pátek/sobota *Formační seminář SFŘ v Brně*. Téma: Konstituce SFŘ přednášející br. Jiří Šenkýř, ministr SFŘ (Akce NR SFŘ).

1. 6. sobota *Mariánská pouť Prahou* (275. ročník); Zahájení při mši sv. v kostele P. Marie Andělské (kapucíni u Lorety) v 10:00 hod. (Akce NR SFŘ).

29.- 30. 6. sobota/neděle *Velká kající pouť z Velehradu na Antoníněk* Mši sv. v 10. hod. oslavuje Antonín Klaret, OFM (Akce NR SFŘ).

24. 8. sobota *Zakončení XXXII. ročníku Cyrilometodějské pěší pouti Levý Hradec – Velehrad (CMP)*. Poslední etapa začíná v 8hod. v Boršicích. Závěrečnou mši svatou jubilea oslavuje na Velehradě ve 12 hod. Mons. Viliam Judák, biskup nitranský (Akce NR SFŘ).

1 (8) .9. neděle *Křížová cesta v Praze na Petříně k zahájení školního roku* (Akce MBS u kostela P. Marie Sněžné)

14. 9. sobota *Pout' na Hrádek u Vlašimi*. Mše sv. v kostele sv. Matouš v 11.30 hod. (Akce MBS Praha - Spořilov)

20.- 21.9. pátek/sobota *Tradiční pouť SFŘ na Sv. Hostýn*(Akce NR SFŘ).

5. 10. sobota *Kající pouť z Velehradu na Antoníněk* Mši sv. v 18. hod. oslavuje Bernardin Anton Šmíd . (Akce MBS Uherské Hradiště).

11.-12.10.pátek/sobota *Formační seminář SFŘ v Brně*. Téma: Rok víry. (Akce NR SFŘ)

Další plánované aktivity:

- Bratrská vizitace našeho národního společenství člen mezinárodní rady (CIOFS)
- Zasedání Národní rady: 2.3; 1.6; 7.9; 7.12.
- Redakční uzávěrky Zpravodaje NR SFŘ: 8.3 (č.2); 17.6. (č.3); 16.9 (č.4) a 7.12 (č.1/2014)

Sekulární františkánský řád a bratři františkáni z Uherského Hradiště
Vás zvou na

pravidelné

ADORACE

*vždy 1. sobotu v měsíci
v kapli sv. Antonína
na Antonínku*

**Program: 17.15 rozjímavý růženec
18.00 mše svatá
19.00 adorace, chvály, přimluvné modlitby
Možnost svátosti smíření.**

**Termíny 1. sobot: 3. 11. 2012, 1. 12. 2012, 5. 1. 2013, 2. 2. 2013, 2. 3. 2013, 6. 4. 2013,
4. 5. 2013, 1. 6. 2013, 6. 7. 2013, 3. 8. 2013, 7. 9. 2013, 5. 10. 2013, 2. 11. 2013, 7. 12. 2013.**

2. 3. 2013 a 30. 6. 2013 se bude konat velká kající pouť z Velehradu na Antonínek.

Kající poutě a adorace SFŘ na poutním místě Svatý Antonínek

Milí bratři a sestry!

Začali jsme poutě k Svatému Antonínkovi. Pro Vás, kdo toto místo neznáte, je to kraj kolem řeky Moravy, který je z východu chráněn pohořím Bílých Karpat a ze západu Chříby. Nazývá se Moravské Slovensko, Slovácko, či poeticky Zahrada Moravy.

Vznik poutního místa na Blatnické hoře zapadal v minulosti do koncepce pastorační práce hradištské koleje. V roce 1668 položil rektor uherskohradištské koleje Tovaryšstva Ježíšova společně s hejtmanem ostrožského panství základní kámen kaple sv. Antonína Paduánského, za dva roky pak byla kaple dokončena. Při renovaci kaple v roce 1743 byl nedaleko odkryt léčivý pramen. V protokolech z let 1748-1749 sepsaných zvláštní komisí se dovídáme o zázracích, které se udály v souvislosti s tímto pramenem. Nejsmutnější období kaple sv. Antonína byla doba Josefa II. Z nařízení císaře byla kaple uzavřena, poté byla budova kostela prodána. Poutě na Antonínku byly obnoveny až v roce 1819. V roce 1871 se zde konal velký tábor lidu, kterého se zúčastnilo 30 tisíc lidí. Kaple sv. Antonína byla generálně opravena v roce 1936. Boží služebník Antonín Šuránek (1902 - 1982), spirituál kněžského semináře, je bezpochyby nejvýznamnější osobnost, která s poutním místem Svatý Antonínek spojila svůj život. P. Šuránek zemřel v pověsti svatosti. V roce 1996 začalo v Olomoucké arcidiecézi šetření ohledně jeho svatosti. Tento proces byl v roce 1999 ukončen a shromážděné materiály byly postoupeny do Vatikánu. K blahořečení i svatořečení je třeba zázraků, které uzná církev. Věřícím se doporučuje prosit služebníka Božího Antonína Šuránka o pomoc v situaci, ve kterých si už opravdu nevíme rady.

Jako františkánští terciáři jsme v říjnu tohoto roku začali s poutěmi na Antonínek a s pravidelnými adoracemi o prvních sobotách v měsíci. Kající poutě z Velehradu na Antonínek se konají v měsíci říjnu, v postní době a v červnu. Zamysleme se nad pojmem „kajícnost“. Mnoho lidí má pocit, že pokání, kajícnost je něco jako odvrácená mince radosti, není to nic k těšení, nikomu se do toho moc nechce. Tento pohled vychází ze špatné optiky. Askeze v plném slova smyslu není odříkání, bičování, utrpení, umrtvování - z řečtiny znamená „cvičit“, jde tedy o činnost zaměřenou k určitému cíli. Sv. František znovu objevil biblický pojem (význam) pokání. Pokání je dar - jde o něco stálého, stálý stav mysli, životního způsobu. Kajícnost je stav srdce. Vnější by mělo svědčit o vnitřním. Když prožijeme skutečné obrácení, máme vlastní zkušenost, toužíme se vrátit k Bohu, vrátit se někam, kde už to známe - vrátit se ke svému počátku, neboť jsme byli stvořeni k Božímu obrazu - ctnosti nám nejsou cizí, jsou nám velice přirozené. Sv. František se celý svůj život vracel k Bohu! Protože hřích způsobil odvrácení se od Boha, potřebujeme nějakou nadpřirozenou milost, abychom se zase vrátili. Tou milostí je Duch svatý. To On působí obrácení. Když zakusíme obrácení, sami chceme nastoupit cestu kajícnosti. Kajícnost je důsledkem našeho osobního prožitku. A když i poté hřešíme? Povzbuzující jsou slova sv. Terezičky z Lisieux: „Pane Ježíši, zapomeň na to, já jsem to nechtěla. Obejmi mě, prosím.“

Ještě zpátky do kraje sv. Antonína. Přáním P. Antonína Šuránka bylo, aby na Antonínku působili bratři františkáni a duchovně pečovali o lid. Jeho přáním bylo, aby se Svatý Antonínek stal duchovní ozdravovnou Slovácka. Klášter, který zde měl stát, nebyl nikdy postaven, dochovaly se pouze plány, navezený stavební materiál byl rozkraden poté, co byl P. Šuránek v 50. letech odvezen Státní bezpečností do internačního kláštera v Želivě.

Cituji z dopisu bratra Břetislava Františka Novotného, ministra MBS Uherské Hradiště: „Chtěl bych Vás jménem sekulárních františkánů pozvat na první soboty v měsíci na Svatý Antonínek.

Vytvořme společenství lásky, které by vyprošovalo celému kraji obnovu a důvěru v Boží blízkost...Velký dík patří těm, kteří nás modlitbou a obětí podporují. „, Chtěli bychom Vám nenápadným způsobem sloužit, přesto, že každý začátek je těžký. Věříme, že vstupujeme do této služby s našim Otcem Františkem a protože hlavními členy našeho týmu jsou Panna Maria, Antonín Paduánský, nově beatifikovaní Pražští mučedníci a otec Šuránek, jsou poutě na Antonínek v těch nejlepších rukou.“

Vypravte se k nám na Antonínek některou 1. sobotu - zvláště moravská místní bratrská společenství, která nejste tak vzdálená - těšíme se na společně strávený čas v modlitbě u Svatého Antoníčka. Začínáme v 17.15 modlitbou rozjímavého růžence, od 18.00 hodin je mše svatá, po ní následuje půlhodinová tichá adorace a další půlhodina je modlitba chval doprovázená hudbou a zpěvem.

2.3. 2013 budeme mít kající pout' SFŘ po nově otevřené poutní cestě z Velehradu na Antonínek. Mši sv. v 18.00 hodin celebruje otec Bernardin Anton Šmid, OFM. Velká kající pout' Sekulárního františkánského řádu Velehrad - Antonínek bude 29.6. - 30.6. 2013. Mši sv. celebruje otec Antonín Dabrowski, OFM v neděli 30.6. v 10:30 hod. na Svatém Antonínku.

Přeji Vám i sobě, aby se v nás o letošních Vánocích narodilo dítě - dítě, jež je obrazem obráceného kajícího. Jak píše ve svých kázáních sv. Antonín: „Kajícího, který se stává z Boží milosti maličký, pokorný a ubohý ve svých očích. Když si připomene dřívější způsob života, hoře pláče. Stal se nahý a chudý pro Kristovu lásku a nestydí se za to, nestydí se ani tehdy, když sebe sama obnažuje u zpovědi. Když jej urážejí, neobhazuje se, ale utíká do chrámu a modlí se za ty, kdo jej urážejí a pronásledují.

Hana Brigita Reichsfeldová MBS Uherské Hradiště

Plánované volební kapituly v 1 čtvrtletí 2013:

MBS Černošice - Alexandra Tesaříková
MBS Červený Kostelec – František Reichel
MBS Český Těšín – Jaroslav Antoň
MBS Moravská Třebová II – Hana Reichsfeldová
MBS Nivnice - Hana Reichsfeldová
MBS Olomouc – rodiny – Zdeňka Nečadová
MBS Praha Spořilov – Luboš Kolafa

Plánované bratrské a pastorační vizitace:

MBS Brno kapucíni – Zdeňka Nečadová
MBS Hodonín – Hana Reichsfeldová
MBS Hradec Králové - Markéta Strašíková
MBS Jihlava - Markéta Strašíková
MBS Ostrava – Luboš Kolafa
MBS Jindřichův Hradec - Alexandra Tesaříková
MBS Praha PMA - Alexandra Tesaříková
MBS Praha sv. Josef - Alexandra Tesaříková
MBS Slatiňany – Markéta Strašíková
MBS Stará Boleslav – Markéta Strašíková

Poznámka:

Prosíme ministry výše uvedených MBS, aby se co nejdříve domluvili s příslušným členem NR na termínu i programu

Co se dělo v našem řádu

4. zasedání národní rady

Národní rada se sešla o Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie - 8.12.2012 na řádném zasedání v Brně u kapucínů. Jednání bylo velmi plodné, hutné a hektické, pracovali jsme od půl desáté s krátkou přestávkou na oběd, až do tří odpoledne. Na jednání byly předneseny zprávy z voleb a vizitací v MBS, plán na další čtvrtletí, návrhy na témata formačních seminářů, vize národního ministra ohledně akcí a úkolů pro Rok víry a informovanosti o Sociální nauce církve. Projednávali jsme žádost od Mezinárodní rady SFŘ o finanční výpomoc pro organizaci Franciscans International, která působí při OSN a jako jediná hájí zájmy a názory františkánské spirituality na mezinárodním poli - a schválili jsme výpomoc ve výši 20.000 Kč, což vychází na jednoho člena NBS jedno euro. Dále byla velmi živá diskuse ohledně Tradičních terciářů, založených lefebvristy v Brně. Taky jsme se dozvěděli o návštěvách plánovaných i uskutečněných u našich biskupů, o přípravách blahorečení dr. Noska, o františkánské mládeži, s plánem akcí SFŘ na příští rok, se zprávou od hospodáře.

To vše si můžete přečíst v řádném zápise na našich webových stránkách či ve člancích tohoto Zpravodaje NR.

zapsala Zdenka Nečadová

V říjnu t.r. jsme měli důvod k velké radosti. Počet našich patronů, tj. „oficiálních“ přimlůvců u Boha, se zvýšil více než o polovinu. V pražské katedrále bylo blahorečeno 14 mučedníků z kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze. Sice jen někteří pocházeli z naší země, ale všichni zde vydali – v nejvyšším stupni - svědectví o své víře. Bratři neopustili klášter, i když si byli vědomi hrozícího nebezpečí. Tamější františkánská komunita byla povražděna 15. února 1611.

Možná někoho napadne, proč se **Minulost a současnost** nyní zabýváme událostí, od níž uplynulo již více než 400 let. Nebylo by lépe věnovat se aktuálním problémům a ty řešit? Je třeba říci, že Boží lid se vždy díval zpět, a to nejen proto, že tam nacházel vzory pro svůj život. Již lid Staré smlouvy, tj. starozákonní Izrael, si připomínal mocné skutky, které Bůh vykonal prostřednictvím svých služebníků, Abraháma, Mojžíše, Davida a dalších. Připomínal si také utrpení, které museli snášet. Stejně postupovali a postupují i křesťané. Tímto postojem k minulosti vlastně chválíme Boha za vše, co pro nás vykonal. Nacházíme tak sílu pro své současné konání.

Tento náš postoj se vztahuje nejen na ty, kteří byli slavnostně prohlášeni za blahoslavené nebo svaté, ale do jisté míry i na jiné vynikající osobnosti. Můžeme jmenovat třeba prvorepublikového politika a katolického aktivistu dr. Františka Noska. Po jeho smrti řekl jeden z předních františkánských kněží: „Chci v něm vzdát chválu Bohu, že našemu národu seslal muže, který nás všechny učil, jak máme věřit, žít a pracovat“.

Závěrem poznámku k tomu, jak se dozvědět víc o 14 mučednících. Buď na webu farnosti u P. Marie Sněžné, jehož adresa je: www.pms.ofm.cz. Doporučujeme také knížku, kterou napsal čtivou formou publicista Jiří Zajíc. Knižka má název „Cena věrnosti“ a je napsána tak, aby zaujala nejen křesťany. Pozoruhodné myšlenky obsahuje i brožura „Novéna k blahorečení Čtrnácti pražských mučedníků“. Obě publikace vydaly Paulínky v roce 2012.

Miloslav Müller

Jak probíhaly oslavy při blahořečení 14 pražských mučedníků

Františkánská rodina, která má 168 svatých a 400 blahoslavených se v sobotu 12. 10. 2012 rozrostla o dalších 14 blahoslavených. Vlastní slavnost blahořečení v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha mnozí sledovali v přímém přenosu televize. Událostí, které s blahořečením souvisely, bylo však mnohem více:

- Již ve čtvrtek večer 11. 10. proběhla autogramiáda knihy našeho bratra Jiřího Zajíce „Cena věrnosti“ v knihkupectví sester Paulínek u kostela Panny Marie Sněžné v Praze
- V pátek 12. 10. se nás sešlo mnoho v kostele Panny Marie Sněžné jednak při večerní mši svaté a také o dvě hodiny později úchvatném originálním programu světla, stínů a zvuku při světelné performaci P. Nikla a perkusi A. Vitouše.
- Na hlavní událost v sobotu 13.10. přišlo do pražské katedrály více než 130 členů SFŘ. A většina již na „podprogram“ tj. modlitbu růžence, která byla v jazycích národů, odkud pocházeli umučení františkáni. Na začátku mše svaté hlavní celebrant kardinál Angelo Amato (prefekt pro blahořečení a svatořečení) přečetl dekret Svatého Otce Benedikta XVI. a též byl odhalen obraz 14 mučedníků nad hlavním oltářem. Při mši svaté koncelebrovalo mnoho biskupů a 270 kněží. V průběhu bohoslužby byla přinesena truhla s ostatky 14 blahoslavených a u hlavního oltáře vystavena.
- Odpoledne využili účastníci většinou k prohlídce františkánského kláštera a kostela PMS včetně kaple sv. Michaela, kde jsou uloženy ostatky 14 pražských mučedníků. A také výstavy v ambitech kláštera.
- Sobotní večer jsme prožili opět v kostele – úplně nabitým při vystoupení souboru Hradišťan
- V neděli 14.10. byla v 10hod slavná mše svatá v kostele PMS- hlavní celebrant byl Jozé Rodríguez Carballo OFM, generální ministr. Takové množství františkánů jsme zde ještě neviděli. V kostele již byl instalován obraz 14 mučedníků a také nová dubová schránka s jejich ostatky. Po mši svaté bylo nádvoří kostela dedikováno Čtrnácti pražským mučedníkům.
- Na závěr jsme se jako členové NR SFŘ rozloučili s našimi zahraničními hosty při společném obědě u kapucínů na Hradčanech. Na slavnost přijel jako oficiální zástupce CIOFOS br. Tibor Kauser s manželkou, dále přijelo šest sester ze Slovenska a jedna z Německa.

Oslavy blahořečení v Horní Pěně

Jeden ze 14 pražských mučedníků vikář konventu u Panny Marie Sněžné otec Bedřich Bachstein, OFM pocházel z obce Pěnná (německy Baumgarten, latinsky Pomerium) nyní Horní Pěna u Jindřichova Hradce. Oslavy se zde konaly týden po blahořečení v neděli 21.10. Mše svatá byla v kostele sv. Michaela, ve kterém byl otec Bedřich pokřtěn. Hlavním celebrantem byl Mons. Jiří Paďour, OFM Cap biskup českobudějovický, koncebroval P. Ivan Valášek, vikář jindřichohradecký a přísluhovali též dva jáhni Česlav Křížala, OFM a Tomasz Zbucki, OSF- ministr místního společenství SFŘ v Jindřichově Hradci. Při mši sv. účinkoval Chrámový sbor Adama Michny z Jindřichova Hradce. Součástí oslav bylo i znovu posvěcení nalezeného zvonu a jeho vyzdvižení na věž kostela. Za státní správu se oslav zúčastnil předseda Senátu ČR Milan Štěch. Na závěr si mohli účastníci prohlédnout výstavku o otci Bedřichovi a jeho 13 družích – mučednících. Výstavu i další organizační záležitosti oslav zařizoval Jaroslav Kubát místostarosta obce. Na slavnost přijelo nejen mnoho našich členů, ale také rodáci ze zahraničí.

František Reichel

Horní Pěna – fotí otec Antonín Klaret

BRATRSKÉ A PASTORAČNÍ VIZITACE A VOLEBNÍ KAPITULY

Volební kapitula Brno - Husovice

V neděli 9.12.2012 slavili volební kapituly v Místním bratrském společenství SFŘ v Brně Husovicích. Novým ministrem byla zvolena sestra Marcela Klíčová, jejím zástupcem bratr Petr Hudaň. Společenství má 15 profesních členů, dva kandidáty profese a tři přidružené členy. Společenství je krásné, živé a radostné. Duchovním asistentem je P. Daniel Hřebec OFM. Volební kapitule předsedala za NR SFŘ Zdeňka Nečadová, hostem za konferenci duchovních asistentů byl P. Petr Petřivalský, OFMCap.

Bratrská a pastorační vizitace u Panny Marie Sněžné v Praze

Společenství vzniklo v roce 2011 opětovným sloučením společenství rodin a společenství starších při klášteře Panny Marie Sněžné v Praze a nyní patří k těm větším - má přes 60 registrovaných členů. „Jedna sestra vykonala pěší pouť do Compostelly: je vidět, že nejsme zase tak na umření“, řekla ministryně Věra Eliášková (bývalá ministryně Společenství starších). Setkání se konají první neděli v měsíci a setkání vede O. Michal Pometlo OFM. Různé malé skupinky se scházejí po bytech ke společné modlitbě, jádro skupinky tvoří zpravidla terciáři, účastní se řada dalších lidí – konvertité, farníci od PMS apod. což je možné považovat za duchovní přínos. Skupinky jsou stálé, některé existují i řadu let, velkou vytrvalost v modlitbě osvědčilo společenství (bývalých) učitelek, které existuje už 40 let, i když řada členek už odešla na Věčnost.

Jinak se členové zapojují individuálně ve svých farnostech podle svých možností a zdravotního stavu, což pokládají za svůj prvořadý úkol: sloužit ve své farnosti

Tradičně s tímto společenstvím pořádá MBS Mladá Boleslav „exercicie pro rodiny s dětmi na horách“. Pravidelné akce: Zářijová křížová cesta na Petříně pod vedením bratří z prvního řádu a lednové Tříkrálové setkání, na něž zvou všechna pražská terciářská společenství, letos za účasti vzácného hosta: otce arcibiskupa. Saša Tesaříková

Volební kapitula ve Šternberku

proběhla 14.7. v klášteře sester kapucínek za účasti duchovního asistenta MBS otce Rafaela Budila. Dosavadní radu MBS vedl ministr bratr Josef Filip. Novým ministrem byl zvolen bratr Alois Hřebíček, zástupkyní ministra sestra Marie Slamečková. Šternberské společenství eviduje 32 členů s trvalou profesí, kapituly se zúčastnilo 17 členů. Společenství je aktivní, pravidelně se schází, vede si krásnou kroniku. Někteří členové vstupovali do SFŘ ještě před rokem 1989. Nová rada MBS teď připravuje oblastní setkání. Jaroslav Antoš, Krnov

Na slavení volební kapituly v Příbrami

20. 10. se sešlo všech osm členů tj. sedm sester a jeden bratr (na setkání dojíždí až od Českého Krumlova). Součástí slavnosti byl i vstup sestry Markety Machutové do noviciátu. Kapitule předsedal za NR SFŘ bratr František Reichel, dále byli přítomni otec Antonín Klaret a duchovní asistent Česlav Křížala. Do služby ministryně byla opětovně zvolena sestra Marie

Váchová a jako její zástupkyně sestra Milada Ciklerová. Příbramské společenství vede velmi pěknou kroniku.

Bratrská a pastorační vizitace v Liberci

Jak bys ty odpověděl na otázku: *jak ovlivňuje spiritualita sv. Františka tvoji každodennost?*

Sestra z Liberce: Manžel se rozhodl, že budeme šetřit výdaje z rodinného rozpočtu. Protestovala jsem. V noci jsem si vzpomněla, že sv. František doporučoval, nic si nepřivlastňovat. Omluvila jsem se ráno manželovi, že na svém negativním názoru ohledně jeho rozhodnutí netrvám. František tak narovnal náš spor.

Jiná sestra: Chodím vnučce hlídat její děti, ale rozčiluje mne to. Uvědomila jsem si, že sv. František se radoval ze všeho, co mu Bůh v životě nabídnul a tak se snažím o totéž i u mých pravnoučat.

Jiná sestra: sv. František mne oslovuje svým radikálním přístupem k životu podle evangelia. To, co ho v Písmu oslovilo do srdce, neváhal udělat. Chtěla bych být také taková.

Luboš Kolafa

Volební kapitula v MBS Benešov.

Může být volební kapitula radostná a veselá?

Dvanáct účastníků volební kapituly v Benešově dokázalo, že ano. Vtipné bylo už jenom to, že deset sester společenství dá dohromady věk 750 let. Jejich vyšší věk však nahrazoval duch jejich radosti ze života, vzájemné lásky a porozumění. Pro smích a vzájemné sdělování si různých zážitků to v sále hučelo, jak na konferenci pro sto lidí. Důkazem, že jim nechybí ani chuť k jídlu, bylo, že kapitolu oslavili občerstvením, které by stačilo padesáti strážníkům, zatímco nás bylo jenom dvanáct. Žebraví bratři prvního řádu nemohli ani unést baňohy s jídlem pro své bratry do klášterů. Volební kapitula se konala v městě Vlašim, kde mají terciáři podporu i od dalších lidí. Paní, která není terciářka, uvařila hrnec výtečné bramboračky. Z posledních akcí terciářů můžeme zaznamenat, že sestry zorganizovaly autobus pro celou farnost a další lidi z Vlašimi a Benešova na beatifikaci 14 mučedníků do Prahy.

Luboš Kolafa

Cena věrnosti

je titul knihy, kterou napsal na popud Otce Michala Pometla, OFM bratr Jiří Zajíc při příležitosti blahorečení 14 pražských mučedníků. Kniha je „čtivá“ – popisuje podrobně nejen únorové události z roku 1611, ale i jejich zákulisí – intriky na císařském dvoře Rudolfa II. apod. A také popisuje složitou cestu k beatifikaci těchto mučedníků. Zájem o knihu potvrzuje i skutečnost, že SFŘ ji vydal v nákladu 1000 výtisků a 800 je již rozebráno. Kdo má zájem, neváhejte. Až budeme 15. února poprvé slavit svátek 14 mučedníků, může již být pozdě.

Knihu prodávají sestry Paulínky, ale můžete si o ni napsat i do sekretariátu SFŘ.

FRMOL - chudá, ale vzácná květina

Mám čerstvě po časné profesi v SFŘ a čtu si životopis své patronky „sv. Markéty z Cortony“. Je v něm také věta: „... *dobré zůstává dobrým jen potud, pokud se dbá pravé míry.*“ A to myslím platí i o Frmolu.

Dovolte mi, prosím, abych vám pověděla svůj příběh, jak jsem přivoněla k této vzácné květině. Květina je to sice na první pohled chudá, ale má omamnou vůni – františkánství: pro mne FRMOL a SFŘ.

Psal se rok 2005 a hledala jsem práci. Po několika měsících se naskytla možnost práce v Praze. Ten den, kdy jsem řekla na tuto nabídku ano, to začalo.

Bydlela jsem na ubytovně sester Boromejek, kde jsem také potkala svoje „sestřičky“ - přítelkyně.

V době, kdy mě trápilo, že nemám farní společenství, mi jedna z nich pomohla. Zavedla mě ke kapucínům na Hradčanech. Našla jsem domov. Připomínalo mi to místo, odkud pocházím. Našla jsem zde přátele – Frmol a nakonec i SFŘ.

Tehdy byl Frmol veskrze společenstvím mladých lidí (pracujících i studujících) do 30 let. O naše společenství se staral br. Romuald. Byl naše máma po duchovní stránce, ale částečně i tělesné, neboť nám zajišťoval večeři. Nosil nám zbylé jídlo z Exercičního domu. To bylo privilegium našeho společenství oproti jiným, kde si večeři zajišťují frmoláci sami. Podle toho, jak se v místním společenství domluví na Plánování. Jen tak mimochodem, Frmol nebyl a není pouze pražským společenstvím, funguje i v Brně, Olomouci, Jihlavě, Českých Budějovicích, dnes i v Sušici.

Jak probíhalo naše společenství? Začátek mše sv., po ní půl hodinka adorace, večeře a „tématko“, které jsme si připravovali pro sebe navzájem. Tématka se nám střídala za sebou v tomto pořadí A, B, C, F. A – adorace, modlitba, B – Bible, C – cesta, poznávání různých možností povolání (zvaly jsme si i hosty, kteří nám vyprávěli o své životní cestě), F – františkánství. Jednou za půl roku bylo téma zaměřené na plánování /rekapitulaci/. Ohlíželi jsme se do minulého období a zvažovali, co je dobré pustit a co zachovat. Frmol ale není jen o jednotlivých společenstvích. Jezdila jsem také na chýšky, formace a maxichýšky. Co to je?

Formace jsou formační víkendy pro všechna společenství zaměřené k různým tématům. Odehrávaly se většinou v kláštřích OFM, OFMcap., OFMconv. A také v Zásmukách (zrušený františkánský klášter). Na formacích jsme probírali aktivním způsobem františkánské svaté, modlitbu, animátorství apod. Obsah formace měli na starost br. Romuald, sestra Amáta a sr. Alena (terciářka). Také tam byl O. Jeroným (OFM) a sr. Pavla od Šedých sester sv. Františka.

Chýšky je poustevnický víkend v adventu a postě, kdy se celá skupinka řídila pravidly pro poustevny sv. Františka. Co to znamená? Sobotu jsme strávili v tichu, jeden z nás dělal druhým mámu. To znamená: vaří a je možné si přijít s maminkou popovídat, kdyby někdo už nemohl vydržet tichý režim. Jinak byla během dne k dispozici studená kuchyně. Celé odpoledne byla možnost adorace a pro zájemce i svátost smíření u místního kněze. Všichni jsme se sešli až na teplou večeři, po které je sdílení, jak kdo strávil den. Následovala společná adorace a po ní volná zábava, na které nechyběly „Romualdovy závitky“ – neupřesněný počet otázek pro celé společenství. Chýšky pokračovaly nedělí, kdy se slavila s místními farníky mše svatá, uklízela se fara a po obědě jsme se vraceli zpět do Prahy.

Maxichýšky je poustevnický týden (pro délku se odehrával o letních prázdninách) na téma františkánského světe. Účastníci si rozdělí dny, kdy jsou matkami pro ostatní. Matka má jako na Chýškách na starosti jídlo a možnost sdílení během dne. Teplé jídlo je až večere, po večeři sdílení, potom adorace a hajdy na kutě. Společná volná zábava je až poslední sobotní večer po adoraci, to jsme se často společně veselili až do rána.

Díky Frmolu jsem se dostala poprvé do Assisi. Měl tam v té době jet Frmol z Jihlavy, ale nějak postupně všichni odpadli a zbyla jsem jenom já. Bratři minorité: br. Adam a br. Bogdan a Vlád'a mě tam zavezli. Tam jsem také poznala, že Františkovi mladí jsou po celém světě. Byla to krásná cesta. Díky této cestě jsem chtěla sv. Františka a vše, co s ním souvisí, poznat ještě víc. A tak se žába jako já zamilovala a nechala tam své srdce. Kdykoliv vidím fotku ze Santa Maria degli Angeli, toužím se tam vrátit.

Tak jako nemám zavřené možnosti k návštěvě Santa Maria degli Angeli, tak nemám zavřené dveře do Frmolu. Lidé se tam již proměnili, až na některé stálice, přesto program je pořád stejný. Ptáte se, proč? Tak jako terciáři odpovídají potřebám svého společenství a okolí, i frmoláci si program setkávání upravují k obrazu svému, byť zachovávají františkánský obsah.

S přáním všeho dobrého sr. Markéta Iveta Janatová

Volba prezidenta

Volba prezidenta je závažná věc a bylo by dobré, aby se o ní diskutovalo i mezi sekulárními františkány. Prezident je přece jenom autorita, které lidé naslouchají a on tak jistým způsobem nastavuje laťku ve společnosti. Také má ústavní pravomoci a např. jmenuje členy bankovní rady, která má vliv na naše peněženky. Navrhuje Senátu soudce ústavního soudu. A ústavní soud je jednou z velmi důležitých institucí, protože střeží zákonnost a lidská práva. Je i ochranou před možnými chybami parlamentní většiny. Prezident jmenuje premiéra, ministry, může vetovat zákony. S osobností prezidenta roste nebo klesá prestiž země.

Podle naší Řehole /např. čl. 14 a 15/ i Konstitucí /např. čl. 12, 17, 18, 20 a 22/ jsme jako sekulární františkáni povinni se aktivně volby prezidenta zúčastnit.

V prvním kole je možnost výběru z více kandidátů. Do druhého kola postupují dva s největším počtem hlasů. Může se stát, že ve druhém kole si budeme jen velmi obtížně vybírat. Pokud by taková situace nastala, musíme všichni zpytovat svědomí, zda jsme před prvním kolem udělali vše, co jsme měli udělat.

Všichni máme možnost se s kandidáty seznámit např. v Katolickém týdeníku, v České televizi, v Českém rozhlase. Doporučuji vyměnit si názory při setkání v našich bratrských společenstvích.

Já budu volit Zuzanu Roithovou, uměl bych volit i Přemysla Sobotku. Oba osobně znám, protože s oběma jsem několik roků pracoval. Z dalších kandidátů – i když s výhradami – bych si vybral paní Fischerovou nebo pana Schwarzenberga.

Jiří Šenkýř, národní ministr

„Utrpení je síla, která sjednocuje člověka s Kristem“

sv. Anna Schäfferová

Letos na misijní neděli (21. října) papež Benedikt XVI. svatořečil františkánskou terciářku z Bavorska, Annu Schäfferovou.

Anna Schäfferová se narodila v malé vesničce Mindelstetten 18. února 1882, v početné, chudé a zbožné rodině, která se pravidelně ráno, v poledne a večer scházela k modlitbě a účastnila se bohoslužeb. Když zemřel Annin otec, rodina upadla do velké nouze. Anna toužila stát se řeholnicí a vstoupit do některé misijní kongregace, ale napřed si musela vydělat na věno nutné v té době ke vstupu do řádu. Od 14 let sloužila jako děvče pro všechno v Rezně a Landshutu. Zde také měla prorocký sen: zjevil se jí světec (bohužel nebyla schopna poznat, který) a řekl jí, že před dovršením dvaceti let začne její velké utrpení, a aby se modlila růženec. Anna později dosvědčila, že jí růženec velmi pomohl v pokušeních proti čistotě.

Večer 4. února 1901, když sloužila v myslivně Stammham, prala prádlo spolu s dalším děvčetem, Wally Kreuzerovou. Roura od kamen, na kterých ohřívaly vodu, vedla přímo nad kotlem a vypadla ze zdi. Taková spoušť! Anna vylezla na vyčnívající zídku, aby rouru vrátila na místo. Náhle ztratila rovnováhu a spadla až po kolena přímo do vařící vody na praní. Zděšená Wally v panice běžela pro pomoc, místo aby vytáhla Annu z horké vody. Kočí, který jel kolem a slyšel Wally, Annu konečně vytáhl, naložil na vůz a odvezl do nejbližší nemocnice. Zde ji čekala operace a velké utrpení v týdnech, které po operaci následovaly - bylo třeba neustále odřezávat kusy tkáně na nohou zachvácených gangrénou.

Tento úraz pro Annu znamenal desítky neúspěšných operací, trvalé upoutání na lůžko a velké bolesti, které ji provázely až do konce života, tedy více než dvacet let. Lékařská věda té doby nakonec stačila jen na pravidelnou výměnu sterilních obvazů na nohou.

Anna se musela vzdát své touhy stát se řeholnicí. Nešlo to snadno: vykřičela své utrpení a upnula se k naději na vyléčení. Nicméně její duše se začala pozdvihovat v tvrdé škole Kříže, krůček po krůčku přijímala těžké zkoušky a nalézala vnitřní pokoj. Farář z Mindelstetten později dosvědčil, že si Anna nikdy nestěžovala. Bolest ji posílila a útěchu našla ve vztahu k živému Bohu, zvláště v Eucharistii. Anna téměř nikdy neopouštěla svůj pokojík, kam ji farář denně přinášel Nejsvětější Svátost. Jen o svátcích ji nosili v křesle do kostela. Během nocí, kdy jí fyzická bolest nedopřávala spánku, se v duchu snažila adorovat jako před svatostánkem, dokázala vzdát díky i za utrpení, které ji k Pánu přiblížilo a dalo účast na jeho spasitelném díle, její zápisy jsou plné mystických chval a modliteb. Zažívala i mystické rozhovory s Pánem Ježíšem, Pannou Marií a svatými. Většinu bdělého času se věnovala modlitbě, ručním pracím a psaní. «Milá Fanny», píše 14. prosince 1918 jedné své přítelkyni, «musíme si našich trápení vážit jako nejlepších přátel, kteří nám chtějí být neustále nablízku ve dne i v noci, aby nám připomínali, že máme svůj pohled obracet vzhůru, ke svatému Kříži Kristovu».

Anna po sobě zanechala duchovní zápisky a dopisy, psané sice prostým jazykem, ale s neuvěřitelně pevnou vírou v Ježíše Krista mrtvého a vzkříšeného a v živoucí společenství se všemi jeho vyvolenými. I návštěvníci, kterých pozvolna přibývalo, vyhledávali u Anny duchovní povzbuzení, prosili ji o modlitbu a její trpělivost a dobrota na nich zanechaly hluboký dojem. Lidé z Mindelstetten ji měli velmi rádi.

Řadu let byla Anna terciářkou sv. Františka. Od svátku sv. Františka 4. října 1910 nějakou dobu měla stigmata, ale prosila Boha, aby rány nebyly patrné navenek. Tato její prosba byla vyslyšena. Trpěla s tajemnou, vnitřní radostí. «Ó, jaká radost a jaká láska jsou skryté v Kříži a v utrpení!... Neuplyne ani čtvrt hodinka, kdy bych netrpěla, a už dlouho ani nevím, co to znamená být bez bolesti... Často trpím tolik, že sotva můžu říct slovo; v tomto stavu mám za to, že mě můj Nebeský Otec obzvlášť miluje». Jak píše sv. Pavel: "Mám ve vás pevnou důvěru, jsem na vás opravdu hrdý; potěšili jste mě a naplnili nesmírnou radostí uprostřed všeho našeho soužení (2Kor 7, 4)."

Annina cesta se stala ještě trnitější, když se její stav v roce 1922 zhoršil natolik, že už nemohla ani šít (což jí dávalo pocit, že dělá něco užitečného), ani se nechat donést na bohoslužbu, což pro ni bylo ze všeho nejbolestnější. Jasně vnímala, že se blíží konec její pozemské pouti. Přechod do nebeské vlasti očekávala pokojně a s radostí. Zemřela klidná, po přijetí Nejsvětější Svátosti 5. října 1925 ve věku 43 let. Její poslední slova zněla "Ježíši Kriste, miluji Tě..." Byla pochována na hřbitově v Mindelstetten.

«Prosíme všechny, kteří trpíte, o pomoc. Právě vás, kteří jste slabí, prosíme, abyste se stali pramenem síly pro Církev i pro lidstvo. Ve strašném boji mezi silami dobra a zla, který probíhá v současném světě, vaše utrpení sjednocené s Kristovým Křížem zvítězí!» (Jan Pavel II). Anna Schäfferová zvítězila díky Kristovu Kříži. Ještě před oficiálním verdiktem Církvě mnoho poutníků z Bavorska a později z celé Evropy směřovalo k jejímu hrobu, aby si vyprosilo její pomoc. Při blahověštění 7. března 1999 řekl papež Jan Pavel II.: «Když se podíváme na blahoslavenou Annu Schäfferovou, čteme v jejím příběhu živoucí komentář toho, co napsal sv. Pavel Římanům: *A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Duchu svatého, který nám byl dán.* (Řím 5, 5). Samozřejmě, že nebyla ušetřena zápasu o naprosté odevzdání se do Boží vůle. Ale bylo jí dáno chápat stále lépe, že slabost a utrpení jsou stránky, na které Bůh píše radostnou zvěst... Její lůžko, na které byla ve své nemohoucnosti upoutána, se stalo kolébkou apoštolátu rozšířeného na celý svět».

Finanční těžkosti Franciscans International

V minulém čísle Zpravodaje jsme přinesli krátkou zprávu o neziskové organizaci Franciscans International, která je společným dílem prvních řádů, TOR a SFŘ a má poradní hlas při OSN, kde se snaží prosazovat hodnoty, které ctil sv. František. Při OSN takto působí řada neziskovek, z církevních (kterých ovšem není mnoho) jmenujme např. Caritas International, z ostatních např. Greenpeace nebo Oxfam.

Mezitím dorazila zpráva od generálních představených našich řádů, že Franciscans International se vinou globální ekonomické krize dostala do finanční tísně, má vysoké dluhy a hrozí, že bude muset být uzavřena, protože v minulých letech jí řada finančních institucí neposkytla dary v dřívějších časech obvyklé. Konference Františkánské rodiny (skupina generálních ministrů I. řádů, TOR a SFŘ) se po intenzivních modlitbách a rozlišování rozhodla nasadit své síly k záchraně Franciscans International, i když její aktivity bude potřeba velmi omezit. Tato organizace představuje totiž jediné společné dílo františkánských řádů na celosvětové úrovni. Můžeme ji vnímat jako dílo JEDNOTY našich řádů a dílo působící ve světských strukturách, což jsou podstatné rysy našeho řádu, ostatně jsme o nich řízením Božím v poslední době mohli hodně rozjímat nad formačními texty z Mezinárodní rady SFŘ nebo při formačním semináři. Generální ministryně se v dopise ptá: Budeme schopni přivést k životu rozhodnutí generální kapituly (v roce 2011) **být přítomni ve světě** celou svou bytostí a také osobní obětí? Národní rada SFŘ v ČR se rozhodla poslat na tento účel 20 000 Kč, tj. cca 1 Euro za každého člena řádu. Franciscans International ke svému udržení nutně potřebuje co nejdříve (termín byl určen na konec října, představeným se podařilo jej prodloužit do konce roku, ovšem finanční podpora bude nutná i nadále) nasbírat cca 250 000 USD (tj. asi 4,81 mil. Kč nebo 192 400 EUR). Sekulárních františkánů po světě běhá asi půl milionu, takže přepočít 50 centů (cca 10 Kč) na hlavu nevypadá zase nijak hrozně.

Pokud by některá místní bratrská společenství nebo jednotlivci uspořádali sbírku na tento účel, mohou peníze převést buď přímo přes webové stránky <http://franciscansinternational.org/Donate.132.0.html>, použít čísla účtů uvedená v přílohách nebo v případě několika menších obnosů prostřednictvím Národní rady SFŘ v ČR.

Více o organizaci Franciscans International najdete na <http://www.franciscansinternational.org/> (anglicky, německy, italsky, francouzsky, španělsky).

Saša Tesaříková

Bude blahorečen dr. F. Nosek?

Jako členové našeho národního společenství SFRŽ bychom si to jistě přáli. Vždyť Dr. Nosek je typem terciáře, který je mimořádně vhodný pro tuto dobu – měl neutuchající zájem o věci veřejné, nebál se být křesťanem-politikem a všechny funkce (i ty nejvyšší, tj. jako člen vlády) vykonával odpovědně, nezištně a se smyslem pro pravdu i právo. Měl praktický vztah k ekonomickým a hospodářským otázkám, zakládal kampeličky, nakupoval pozemky pro výstavbu nových kostelů, věnoval se mládeži a měl respekt i u svých ideových odpůrců.

Jeho cestu k blahorečení zahájil náš řád již v roce 1996 na svátek Zjevení Páně mši svatou, kterou celebroidal pražský arcibiskup kardinál M. Vlk v kostele sv. Václava v Praze - Dejvicích. V dalším období jsme sbírali materiál o jeho životě a práci. A také připravili modlitbu za jeho blahorečení (viz dále). Pokračovali jsme v tradici poutí a setkávání po mši sv. u jeho hrobu v Poříčí nad Sázavou. V letošním roce 2013 to již bude 78. ročník. Vyšla publikace „Služebník Boží Dr. František Nosek“ a též znovu vydána knížka (z roku 1939) „Dr. F. Nosek mladým“, a sborník „Politika jako evangelizace“ s podtitulem „Dr. František Nosek a dnešek“. Rovněž vyšla i řada článků (v Poutníku a dalších časopisech). Též byly již připraveny stručné cizojazyčné informace, které jsme předali členům mezinárodního františkánského společenství. V posledním období se uskutečnily další konkrétní kroky k oficiálnímu zahájení cesty k jeho blahorečení. Výbor pomoci přípravě blahorečení Dr. Noska (jmenovaný NR SFRŽ) projednal další postup na dvou schůzkách s postulátorem procesu blahorečení 14 pražských mučedníků G. Califanem, OFM (při jeho cestách do Prahy 26. 6. a 13.10. 2012).

A nyní k otázce vyslovené v nadpise tohoto článku: Je-li jeho blahorečení vůlí našeho Otce, tak jistě bude. Je však proto třeba ještě mnoho vykonat, především v našich řadách sekulárních františkánů:

- 1) Modlit se k Pánu za blahorečení dr. Františka Noska.
- 2) Vytvořit si osobní vztah k našemu bratru F.Noskovi a prosit ho o pomoc a spolupráci při našich běžných, složitých záležitostech.
- 3) Prosit zejména o jeho pomoc ve věcech uzdravení (je potřeba zázrak na jeho přimluvu).
- 4) Nadále sbírat materiál o jeho životě a činnosti. Pokud máte nějakou vzpomínku (i vašich rodičů), prosím sdělte to některému členu národní rady nebo Ing. M. Müllerovi)
- 5) A mít trpělivost – vždyť proces svatořečení blahoslavené Anežky i blahorečení 14 mučedníků trval několik set let.

František Reichel

Modlitba za vyslyšení

Všemohoucí věčný Bože, tys povolal svého služebníka Františka Noska, aby vydával svědectví o tvé radostné zvěsti v politice, sociální práci, apoštolátu i v životě rodinném. Dej nám, prosíme, svou milost, aby nás jeho příklad živé víry, naděje a lásky povzbuzoval k věrohodnému svědectví o pravdě evangelia všude, kam nás pošleš. Dopřej nám, prosíme, aby náš bratr František byl povýšen ke cti oltáře a na jeho přimluvu vyslyš prosbu, kterou Ti předkládáme..... Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Svatí v Čechách

Celý františkánský řád oslavil 13. října v pražské katedrále blahorečení čtrnácti svých mučedníků a při vši úctě k těm pobitým a umláceným bratřím, kteří přišli do Prahy k Panně Marii Sněžné v 17. st. ze všech koutů Evropy, aby zavítali do končin, kde se na řeholní bratry bere sukovice, k radosti z jejich ocenění se mísí podivný, tíživý pocit: zase mučedníci!

„V zemi věrných Čechů“ máme, až na pár výjimek, všechny své svaté mučedníky. A není to jen proto, že bychom byli takoví neznabozi. Máme pouze specifický národní rys: nesnášíme žádnou, jakéhokoliv druhu povýšenost, dokonce ani vědomí, že by nás někdo druhý mohl něčím převyšovat.

To má své pozitivní stránky: nabobové a nafoukanci u nás neobstojí. Nedávno se divil jeden cizinec, když si všiml, že v hospodě sedí u jednoho stolu pan profesor a povídá si s pokrývačem. To by se prý u nich – ve Španělsku – nemohlo stát. V takových věcech jsme opravdu rození demokrati. Všichni jsme si rovni a jen tajným, většinou podvodným nebo revolučním úsilím se stane, že někteří jsou si rovnější. Každý rok na vánoční svátky také povinně, ale přitom dobrovolně, vyslechneme katechezi o Pyšné princezně – potrestané pýše.

Tenhle náš veskrze pozitivní rys má ale i své stinné stránky. Jeden druhého nepochválíme, neoceníme a nepřejeme si úspěch – ze strachu, aby nám ten druhý náhodou nepřerostl přes hlavu. Proč bych měl tleskat druhému, vždyť já bych to taky dokázal! A tak se například nedostává peněz na kulturu, protože úředník, který sedí na rozhodujícím místě, v mládí taky hezky zpíval, že, a teď tady sedí, vyplňuje granty, neví o něm nikdo a ještě má nějakému kašparovi pomáhat za státní peníze k úspěchu?! Tak to tedy ne, holoubkové – jak se říkávalo za minulého režimu.

Ale vraťme se do církve. Nedávno jsem listovala krásnou Werfelovou Písní o Bernadettě a přemýšlela o postavě představené kláštera, která na Bernadettu žárlila. Autoři rádi vyzdvihují podobné momenty ze života svatých. No, nedivme se, musí, vždyť jinak by to byla nuda a sladkobolný traktát. Ale představíme-li si situaci v klášteře reálně, nemohla být nenávist sester a jejich žárlivost / i ze strany biskupů/ tak osudová, když se nakonec z Bernadetty stala národní světice a Lurdy světoznámým poutním místem. A tak bych ráda razila myšlenku: zrodí –li se někde světec, musí být i jeho okolí přinejmenším na takovou okolnost připraveno a i ono musí být víceméně svaté. Kdyby se Bernadetta narodila v Čechách, obávám se, že by svatá nebyla. A to nikoli proto, že by ji neuznala církev, ale lid jako takový.

Jenomže nejen svatým se v Čechách žije těžko. /Tím nemyslím sebe, ohrazuju se rychle, protože už slyším ty posměšné hlásky/. Všem se nám žije těžko: politikům, protože slyší jenom nadávky, lidu, protože z jejich strany vidí pouze cynismus a pohrdání, zákazníkům, s nimiž se zachází jako s rukojmími, katolíkům, kterým všichni ukazují prostředník, zaměstnancům, z nichž se mnohdy dře kůže zaživa - prostě všem. A přitom by stačilo tak málo: pochválit, uznat snahu, usmát se, držet palce, zatleskat, omluvit se – tomu druhému. A to nikoli proto, abych byl pozitivní nebo tolerantní, ale protože toho druhého chci mít rád jako sám sebe. Všimněte si, jak druzí doslova rozkvetou, když je pochválíte nebo je začnete číst z té lepší stránky. A i oni vás příště pochválí. A tak má Písmo sv. – ať děláme, co děláme – pravdu. Máš-li rád Boha, máš rád i člověka. Oddělit to nejde, ač byly v minulosti činěny pokusy oběma směry. Potíž je, když člověk nemá rád ani Boha, ani bližního – a nakonec ani sám sebe. Pro takový případ zbývají mučedníci. Sv. Václave, Ludmilo, Vojtěchu, Jene Nepomucký, Sarkandře, Čtrnáct pražských mučedníků – přimlouvejte se za nás.

Věra Eliášková

VÝROČÍ PROFESE V I. ČTVRTLETÍ 2013:

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí
Jihlava	Korbela	Josef	25.01.1968	45
Příbram	Holečková	Růžena	20.01.1973	40
Šternberk	Mejzlíková	Božena	04.02.1983	30
Praha - Krč	Horáková	Miroslava	13.02.1983	30
Praha PMS	Kateřínáková	Ludmila	15.02.1983	30
Praha Spořilov	Míčková	Marie	08.02.1988	25
Třebíč	Janoušek	Josef	17.01.1993	20
Třebíč	Kjulleněn	Boris	17.01.1993	20
Jablunkov	Swierczková	Aniela	19.03.1993	20
Kroměříž	Cinciala	František	19.03.1993	20
Jablunkov	Puczoková	Maria	19.03.1993	20
Jablunkov	Slowiaczková	Maria	19.03.1993	20
Jablunkov	Waclawková	Frantiszka	19.03.1993	20
Jablunkov	Ciencialová	Anna	19.03.1993	20
Jablunkov	Lysková	Anna	19.03.1993	20
Jablunkov	Reichenbachová	Jana	19.03.1993	20
Jablunkov	Niedobová	Anděla	19.03.1993	20
Jablunkov	Sikorová	Jana	19.03.1993	20
Jablunkov	Motyková	Anna	19.03.1993	20
Ostrava	Cudráková	Bronislava	20.03.1993	20
Ostrava	Ficová	Terezie	20.03.1993	20
Ostrava	Nelhýbl	Jaroslav	20.03.1993	20
Svatava	Somorovská	Helga	20.03.1993	20
Praha Spořilov	Holasová	Zuzana	18.01.2003	10
Praha Spořilov	Roubal	Václav	18.01.2003	10
Ostrava	Hermann	Jaromír	25.01.2003	10

SESTRÁM A BRATŘÍM BLAHOPŘEJEME
A RADUJEME SE SPOLU S NIMI ZE ŽIVOTA VE SPOLEČENSTVÍ SFŘ

Formace

Trvalá formace – růst ke Kristu

Všichni jsme zažili iniciační formaci před profesí. Končí tím naše formace? Naopak. Právě začíná. Trvalá formace je celoživotní vzdělávání. Je směřována především **k srdci a k rozvíjení osobních charismat**. Dá se říci: výchova od dítěte, přes pubertu až k dospělému Kristu (či sv. Františkovi).

Co k trvalé formaci píše Konstituce? *Je třeba rozvíjet osobnost a schopnosti jednotlivých bratří a sester i jednotlivých bratrských společenství při respektování mnohosti způsobů vyjádření františkánského ideálu a kulturní různosti.*

Za trvalou formaci si zodpovídá každý sám. Modlitby, duchovní četba, rozjímání, adorace. Zvládneme to jenom sami? Málokdo! **Kdo nám v našem osobním růstu v MBS může pomáhat?** Především ostatní bratři a sestry ve společenství. Navazujeme osobní přátelství, které by nás formovalo? Máme čas si popovídat i jindy, když se scházíme jenom jednou za měsíc? Můžeme důkladněji probrat naše duchovní radosti?

Formaci celého společenství koordinuje **zvolený formátor**. Pomáhá zaprvé individuálně bratřím a sestrám rozvíjet jejich osobní dary od Pána, zadruhé má vyhrazený čas v rozvrhu společného setkávání. Zkušený formátor **respektuje velikou různost v přístupu** k františkánskému ideálu. Neprosazuje sebe.

Konstituce píše: *Úkolem formátora je s pomocí ostatních členů rady koordinovat formační aktivity bratrského společenství.*

Co si představit pod slovem aktivity? Činorodost, schopnost reagovat na podněty. Mírou aktivity je láska k bratřím a sestrám ve společenství. Činorodost nesmí utahat druhé k smrti. Činorodost sytí v pravý čas a nenechá vyhladovět.

Formátor má tištěné pomocníky pro formaci. Na posledním semináři v Brně jsme oprášili brožurky: *Cesta – základy pro život podle ideálu sv. Františka z Assisi* (br. Jan Pečený) *Ve škole sv. Františka*. Kde je najdeme? V archivu bratrského společenství. U našich bratří nebo sester. Na internetu jsou ještě další formační materiály. (www.sfr.cz/formace)

Potřebuje formátor osobní formaci? Ano. Tím více, čím více formuje druhé! Kde ji obdrží? Od svých bratří a sester. Má také možnost si ji vybojovat u duchovního asistenta. Ten může být jeho pravidelným duchovním průvodcem a oba mohou, pod vedením Ducha svatého, třeba i „pohnout horou“. Duchovní asistent z I. řádu hraje roli pozorovatele zvenčí a má tak možnost nestranně poradit těm, co jedou po zajaté cestě a přenášet své zkušenosti z I. řádu.

Další nápad pro formaci: Myslím, že by bylo formačně výtečné, kdybychom si našli čas a prostor a setkali se sousedním bratrským společenstvím. Může to být inspirativní a navíc se vzájemně potěšíme a povzbudíme. Co například naplánovat společné exercicie? *Jiný nápad:* Dát o vašem společenství vědět do Zpravodaje. I maličkosti o vašem životě v MBS povzbudí nebo inspirují druhé

Názory Luboše Kolafy

Co znamená a obsahuje slovo “sekulární” v názvu našeho řádu?

Přívlastek *sekulární* znamená, že **jsme vsazeni do světa**, do běžných podmínek každodenního života. Dobrý Bůh nepotřebuje trochu víc kadidla, nekonečných žalmů, dokonalých bohoslužeb, nesoustředěně odříkaných růženců nebo trochu více času v církevních budovách. Bůh chce, **aby bratrství**, které nám dal skrze Františka jako zásadní dar, **obsáhlo každého člověka kolem nás**.

Kdo je tím člověkem?

Naše **rodina**, naši spolupracovníci, sousedé, lidé, které potkáváme.

UVAŽTE, DRAZÍ BRATŘI A SESTRY, JAK URČUJÍCÍ VLIV BYCHOM MOHLI MÍT NA BĚH SVĚTA, KDYBY VŠECH 500.000 SEKULÁRNÍCH FRANTIŠKÁNŮ ROZŠÍŘENÝCH VE SVĚTĚ, NEJMÉNĚ V 111 ZEMÍCH, ZCELA ŽILO SVÉ VLASTNÍ POVOLÁNÍ!

(Benedetto Lino. OFS)

Benedetto Lino.OFS:

SHRUTÍ všech formačních listů za druhé pololetí roku 2012

1. Jsme křesťané a máme stejné základní povolání jako ostatní křesťané

2. **Specifičnost našeho povolání** sekulárních františkánů je být křesťany **jako František. František je “pouze” křesťan. Poslání následovat Františka není částečné, vyžaduje celého člověka.** Naše povolání a poslání chceme žít **radikálním, úplným a trvalým způsobem**, vši silou, které jsme schopni. Naším posláním je **přinášet celého Krista**.

3. Následovat Františka, znamená **vyjít z našich zaběhnutých zvyklostí** v našich bratrských společenstvích, v našem řádu, v našich rodinách. Znamená to být více vnímaví k Boží vůli. Jsme světskou podobou Františkova řeholního povolání.

4. **František není “františkán“.** Nepřál si založit řád, **přál si mít bratry a učedníky naprosto**

zamilované do Krista, aby žili v hlubokém spojení s Otcem, v Duchu, v lůně Nejsvětější Trojice.

5. **Poslání Církve je i naším posláním. Poslání vyžaduje spolupráci** mezi všemi členy SFŘ navzájem, i mezi všemi členy františkánské rodiny. Naše **poslání je sloužit v církvi** podle potřeb určených papežem, biskupy, faráři.

6. Nejsme povoláni být průměrnými křesťany, kteří se vyznačují pouze zbožnými františkánskými úkony. Jsme povoláni nasadit všechny naše síly, nadšení a každou nitku naší bytosti, vždycky a všude, abychom **BYLI SVATÍ jako náš Otec v nebesích, jako František**.

(zkrátil LK)

Formační seminář – BRNO podzim 2012

Co přinesl podzimní seminář v roce 2012? Zaměřil se na diskusi kolem formace ve společenství. Na podkladě svých třicetiletých zkušeností formátora poutavě hovořil trvalý jáhen Ing. Jan Pečený.

Každý potřebujeme trvalou osobní formaci! Na trvalé formaci ve společenství spolupracujeme všichni tím, že se známe a můžeme se vzájemně formovat. Využívejme různých darů, které jsme dostali od Pána. Přemýšlejme, jak by je využil sv. František dnes.

Několik bratří a sester pak vystoupilo s vlastním příspěvkem k tématu: **Proč jsem se stala terciářem sv. Františka?** Několik střípků:

- Oslovilo mne, jak sv. František pochopil krásu obyčejného křesťanství
- Jak byl sv. František povolán k osobní modlitbě
- Jak se naučil sv. František žít osobní vztah s Bohem a s bratry
- Sv. František ukázal, že dobrovolná skromnost je cestou skutečné svobody
- Nevím, proč jsem se stal terciářem, nejspíše to byl postupný růst k napodobování sv. Františka

Duchovní plán formací Národní rady v Brně 2013 – 2015

- **2013** Společné téma - **Jak žijeme svoji františkánskou každodennost?**

Květen: Společné rozjímání nad články **12 a 17 až 27 Generální Konstituce**. Úvodní přednáška: ministr národní rady Ing. Jiří Šenkýř. O našem způsobu života, aktivní přítomnosti v církvi a ve světě budeme společně uvažovat nejen na jaře, ale i na podzim

Říjen: Rok víry – V tebe jsem, Pane, doufal.

- **2014** Společné téma - **Naše aktivní přítomnost v církvi a ve světě** (*upřesnění příští rok*)

Květen: **Sociální nauka církve**: civilizace lásky, rozvíjení společného dobra, hodnota člověka, lidská důstojnost.

Říjen: **Sociální nauka církve**: Rodina jako živoucí buňka společnosti, lidská práce, ekonomický život, politická obec

- **2015** Společné téma – **Jaký je tvůj vztah k životu, k živému, ke smrti?** (*bude upřesněno*)

Květen: **Teologie těla – katecheze Jana Pavla II.**: Počátek člověka, vykoupení srdce: žádostivost, úcta k tělu, život podle Ducha, vzkříšení těla

Říjen: **Teologie těla – katecheze Jana Pavla II.**: křesťanské panenství a celibát, svátostná povaha manželství, láska a plodnost

Formační myšlenka na tento měsíc:

Benedetto Lino, OFS: Základním posláním křesťana je stát se majetkem Boha. Už nepatříme sobě, ale Bohu. Františkánské povolání nespočívá v tom být jiní než ostatní křesťané, ale stále znovuobjevovat krásu, být křesťanem jako to objevil sv. František.

Komentář formátora NR: Být opravdu křesťanem je tak jednoduché, až je to velmi těžké. V praxi to znamená často se modlit a být opravdovým bratrem a sestrou všem lidem ve svém okolí. Přijmout i ty bratry a sestry, které zrovna nemusíme, nebo jim nerozumíme. Pokud se dostatečně sblížíme s bratry a sestrami ve svém místním bratrském společenství, pak vytvoříme oázu lásky, kam rádi přijdou i noví lidé. Všeobecně totiž opravdové bratrské vztahy mizí a lidé je hledají. Jedním z hlavních posláních našich společenství je vytvořit v místním společenství láskyplnou a rodinnou atmosféru

Luboš Kolafa

Zprávy z ČR:

Bratři kapucíni Romuald a Serafin pozvaly věřící v Sušických farnostech na seznámení s myšlenkami sv. Františka. Součástí formačního programu je také seznámení se s tím, kdo to jsou terciáři sv. Františka. Přišlo 12 zájemců, kteří mají zájem každých 14 dní vyslechnout myšlenky o životě a spiritualitě sv. Františka. Byla též přislíbena osobní pomoc ze strany některých profesních členů MBS v Plzni, ale i z jiných MBS v ČR pomoci s představováním života a spirituality terciářů sv. Františka. (zprávu sepsal Luboš Kolafa)

Poděkování ministrům MBS

V srpnu jsem se obrátil dopisem na ministry MBS (převážně e-mailem) se žádostí, jak dochází Zpravodaj SFŘ do místního společenství, jak je distribuován mezi členy a jaké mají k němu připomínky nebo další požadavky. Odpověď jsem dostal ze 44 společenství. Děkuji všem ministrům za pochopení a spolupráci. Bohužel z pěti společenství jsem nedostal odpověď, ani na opakovanou prosbu. Proto prosím ještě i touto cestou: prosím, dejte o sobě vědět. My, členové Národní rady SFŘ jsme tu ve službě nejen pro vás, ale i pro členy vašeho MBS. Prostřednictvím Zpravodaje SFŘ chceme být v kontaktu se všemi členy našeho řádu. Vždyť posláním Zpravodaje SFŘ není jenom informovat o tom, co se u nás děje nebo připravuje, ale také **spojit se v modlitbě** za naše společné úkoly a akce. A také za členy, kteří tuto podporu potřebují.

František Reichel zástupce národního ministra SFŘ

K „františkánské“ aktivitě Kněžského bratrstva sv. Pia X. (tak zvaných levébvrstů)

Jelikož aktivity Kněžského bratrstva sv. Pia X. a lidí kolem něj zasáhly i život a činnost františkánské rodiny, považuji za vhodné sdělit všem případným zájemcům o tak zvaný III. řád sv. Františka z Assisi – terciáři serafínští, že jde o aktivitu mimo katolickou církev. Samotná existence takového „řádu“ vedeného laiky je sama o sobě protimluvem, neboť řediteli místních společenství františkánských terciářů před II. vatikánským koncilem byli zásadně bratři prvního řádu a místní společenství tudíž bez nich ani nemohla existovat.

Jak je to se současným postavením Kněžského bratrstva sv. Pia X. vzhledem ke katolické církvi, vysvětluje Nóta vatikánského státního sekretariátu ze 4. února 2009:

Vzhledem k reakcím, které vyvolal nedávný dekret Kongregace pro biskupy, jímž se snímá exkomunikace ze čtyř biskupů Bratrstva sv. Pia X., ... považujeme za vhodné vyjasnit některé prvky těchto událostí.

1. Odvolání exkomunikace

Jak již bylo dříve zveřejněno, dekret Kongregace pro biskupy z 21. ledna 2009 byl úkonem, kterým Sv. Otec vyšel dobrotivě vstříc opakovaným žádostem generálního představeného Bratrstva sv. Pia X. Jeho Svatost chtěla odstranit překážku, která bránila otevření brány k dialogu. Nyní očekává, že stejná připravenost bude vyjádřena i ze strany čtyř biskupů úplným přijetím nauky a disciplíny církve. Velmi vážný trest exkomunikace latae sententiae, do něhož zmínění biskupové upadli 30. června 1988 a který byl pak formálně vyhlášen 1. července téhož roku, byl důsledkem jejich nedovoleného svěcení Mons. Marcelem Lefebvrem. Snětí exkomunikace zbavilo čtyři biskupy velmi vážného kanonického trestu, ale nezměnilo právní postavení Bratrstva sv. Pia X., kterému se do nynější chvíle nedostalo žádného kanonického uznání v katolické církvi. Ani tito čtyři biskupové, i když jsou zbavení exkomunikace, nemají žádné kanonické postavení v církvi a nevykonávají v ní dovoleně žádnou službu.

2. Tradice, nauka a II. vatikánský koncil

Aby Bratrstvo sv. Pia X. mohlo být v budoucnu uznáno, je nezbytnou podmínkou plné uznání II. vatikánského koncilu a učitelského úřadu papežů Jana XXIII., Pavla VI., Jana Pavla I., Jana Pavla II. i samotného Benedikta XVI. Jak již bylo vyjádřeno v dekretu z 21. ledna 2009, Svatý stolec se bude snažit způsoby, které považuje za vhodné, se zainteresovanými dále prohlubovat otázky, které jsou ještě otevřené, aby mohlo být nalezeno plné a uspokojivé řešení problémů, které způsobily toto bolestné rozdělení.

10. března 2009 pak sám papež v listě adresovaném všem biskupům vysvětluje, co znamená snětí exkomunikace a jaké je postavení Kněžského bratrstva sv. Pia X.:

Dále mě upřímně zarmoutila skutečnost, že význam a limity opatření ze dne 21. ledna 2009 nebyly dostatečně objasněny v okamžiku zveřejnění. Exkomunikace se týká osob, nikoliv institucí. Biskupské svěcení bez pověření papeže představuje nebezpečí schizmatu, protože zpochybňuje jednotu biskupského sboru s papežem. Církev proto musí reagovat nejpřísnějším trestem, exkomunikací, aby tak vedla potrestané osoby k pokání a návratu k jednotě. Dvacet let po nedovoleném svěcení tohoto cíle bohužel ještě nebylo dosaženo. Zrušení exkomunikace má stejný záměr, ke kterému slouží trest: pozvat čtyři biskupy ještě jednou k návratu. Toto gesto bylo možné poté, co uznali roli papeže a jeho pastýřskou moc, i když s jistými výhradami co do poslušnosti vůči jeho autoritě v otázkách víry a vůči koncilu. Tímto se vracím k rozdílu mezi osobou a institucí. Zrušení exkomunikace bylo opatřením v rámci církevní kázně: osoby byly zbaveny zátěže ve svědomí, která vyplývá z nejtěžšího církevního trestu. Tuto disciplinární rovinu je potřeba rozlišovat od roviny naukové. Skutečnost, že Bratrstvo sv. Pia X. nemá v církvi kanonické postavení, je záležitostí nauky, nikoli disciplíny.

Dokud Bratrstvu toto kanonické postavení schází, ani jeho služebníci nevykonávají v církvi legitimní služby. Je tedy potřeba rozlišovat mezi úrovní disciplinární, která se týká samotných osob, a úrovní naukovou, v níž hrají roli služba a instituce. Takže ještě jednou opakují: pokud nejsou vyjasněny otázky nauky, nemá Bratrstvo v církvi žádné kanonické postavení a její služebníci – i když byli zbaveni církevního trestu – v ní nevykonávají legitimně žádnou službu. Na základě této situace mám v úmyslu Papežskou komisi „Ecclesia Dei“, která je od roku 1988 institucí zodpovědnou za ta společenství a osoby, které patří k Bratrstvu sv. Pia X. nebo podobným uskupením a chtějí se vrátit do plného společenství s papežem, spojit v budoucnu s Kongregací pro nauku víry. Objasní se tím, že problémy, které nyní přicházejí na řadu, jsou z podstaty naukové povahy a týkají se především přijetí II. vatikánského koncilu a pokoncilního magisteria papežů. Související instituce (zejména pravidelné středeční shromáždění kardinálů a plenární zasedání, které se koná jednou za rok nebo každé dva roky), se kterými kongregace řeší aktuální otázky, zaručují účast prefektů různých římských kongregací a zástupců světového episkopátu na rozhodnutích, která je třeba učinit. Nelze se zastavit u autority magisteria církve z roku 1962, to musí být jasné i Bratrstvu. Ale některým z těch, kteří se považují za velké obhájce koncilu, je třeba také připomenout, že II. Vatikánský koncil v sobě zahrnuje celé dějiny církevní nauky. Kdo se chce podřídit koncilu, musí přijmout víru vyznávanou během staletí a nemůže odříznout kořeny, které strom živí.

Papež dále vysvětluje i své důvody, které ho k tomuto kroku vedly:

Může nás nechat zcela lhostejnými společenství, ke kterému patří 491 kněží, 215 seminaristů, 6 seminářů, 88 škol, 2 univerzitní instituty, 117 bratří, 164 sester a tisíce věřících? Můžeme je skutečně klidně nechat jít cestou směřující od církve? Mám na mysli například těch 491 kněží. Nemůžeme znát jejich motivaci. Myslím však, že by se nerozhodli pro kněžství, kdyby vedle zkeslených a nesprávných pohnutek neměli lásku ke Kristu a vůli zvěstovat jeho a s ním živého Boha. Můžeme je jednoduše jako stoupence okrajové radikální skupiny vyloučit ze snahy o smíření a jednotu? Co z nich potom bude? Jistě, již delší dobu a nyní opět při této příležitosti zaznamenáváme u zástupců tohoto společenství mnoho nevhodných projevů – pýchu a přehánění, podléhání jednostrannosti atd. Z lásky k pravdě musím dodat, že jsem obdržel řadu dojemných projevů vděčnosti, které svědčily také o otevřenosti srdce. Copak by si církev, tak velká, nemohla dovolit ukázat velkorysost, když si uvědomuje svůj dosah a příslib, který jí byl dán? Neměli bychom jako dobří vychovatelé být také schopni povznést se nad nevhodné jednání a vynasnažit se změnit jejich zúžený pohled? A neměli bychom snad připustit, že také v církevním prostředí není vždy všechno v pořádku? Někdy se zdá, jako by naše společnost potřebovala nějakou skupinu, ke které nebude tolerantní a bude ji moci bez výčitek nenávidět. A pokud se k ní někdo opováží přiblížit – v tomto případě papež – také on ztratí právo být tolerován a může s ním být bez obav zacházeno s nenávisť.

....

Drazí spolubratři, když jsem se rozhodoval, že napíšu tento list, shodou okolností jsem měl vykládat a komentovat úryvek z Gal 5,13–15. Byl jsem překvapen, jak bezprostředně se tento úryvek týká aktuální situace: „Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: ‚Miluj svého bližního jako sebe‘. Jestliže se však mezi sebou koušete a požíráte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili.“ Vždy jsem se klonil k názoru, že tato věta patří k rétorickým nadsázkám, které se někdy u sv. Pavla vyskytují. V jistém smyslu tomu tak skutečně je. Ale bohužel toto „kousání a požíráání“ existuje v církvi i dnes, jako důsledek špatně interpretované svobody. Překvapuje nás, že nejsme lepší než Galatáné? Že nám hrozí stejné pokušení? Že se musíme vždy znovu učit správně užívat svobody? A že se stále znovu musíme učit nejvyšší prioritě – lásce? V den, kdy jsem o tom hovořil v semináři, se v Římě slavil svátek Panny Marie, Matky důvěry. Maria nás skutečně učí důvěře. Vede nás k Synu, v něhož všichni můžeme důvěřovat a který nás povede i v bouřlivé době. Chtěl bych srdečně poděkovat všem biskupům, kteří mi v této době projevíli dojemnou důvěru i účast v především

mě ujistili o svých modlitbách. Toto poděkování patří také všem věřícím, kteří během této doby osvědčili neochvějnou věrnost nástupci sv. Petra. Pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. a jeho následovníky papež tedy otevřel cestu zpět. Mohou se tedy vrátit, ale musejí být odstraněny překážky doktrinního rázu (uvedené v nótě státního sekretariátu), která návratu zatím brání. Církev sice dovolila užívat i latinské obřady podle liturgických knih, které se používaly před II. vatikánským koncilem, ale jen za specifických podmínek, které jsou uvedeny v Summorum Pontificium a v následné instrukci Papežské komise Ecclesia Dei z 30. dubna 2011. Mezi těmito podmínkami je v čl. 19 také zcela jasně řečeno:

„Věřící, kteří žádají o slavení mimořádnou formou, nesmí podporovat skupiny popírající platnost nebo dovolenost oběti mše svaté nebo svátostí slavených řádnou formou a/nebo autoritu papeže jako Nejvyššího pastýře všeobecné církve nebo k nim patřit.“

Jak daleko zašla či spíše nezašla jednání Apoštolského stolce s Kněžským bratrstvem sv. Pia X., o tom svědčí dvě oznámení z Vatikánu:

SDĚLENÍ: SETKÁNÍ KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY A KNĚŽSKÉHO BRATRSTVA SV. PIA X., 14. 9. 2011

Dne 14. září 2011 se v sídle Kongregace pro nauku víry setkali Jeho Eminence kardinál William Levada, prefekt zmíněné kongregace a předseda Papežské komise Ecclesia Dei, Jeho Excelence Mons. Luis Ladaria, .S. I., sekretář zmíněné kongregace, Mons. Guido Pozzo, sekretář Papežské komise Ecclesia Dei, s Jeho Excelencí Mons. Bernardem Fellayem, generálním představeným Kněžského bratrstva sv. Pia X., a se ctihodnými Niklausem Pflugerem a Alainem-Marc Nélym, s prvním a druhým asistentem téhož bratrstva.

V návaznosti na prosbu, kterou 15. prosince 2008 poslal generální představený Kněžského bratrstva sv. Pia X. Jeho Svatosti papeži Benediktu XVI., Svatý Otec rozhodl, že zruší exkomunikaci čtyř biskupů vysvěcených arcibiskupem Lefebvrem a zároveň že budou zahájena věroučná kolokvia s tímto bratrstvem za účelem vyjasnit problémy věroučného rázu, aby mohlo být překonáno existující rozdělení.

Studijní komise složená z expertů Kněžského bratrstva sv. Pia X. a z expertů Kongregace pro nauku víry se podle pokynů Svatého Otce setkala na osmi jednáních, ke kterým došlo v Římě v období od října 2009 do dubna 2011. Tato kolokvia, jejichž předmětem bylo přednést a prozkoumat základní věroučné problémy kontroverzních témat, dosáhla svého cíle: byly vyjasněny příslušné pozice a jejich motivace.

S přihlédnutím k obavám a žádostem, které předneslo Kněžské bratrstvo sv. Pia X., aby byla ochráněna integrita katolické víry před hermeneutickým zlomem II. vatikánského koncilu vzhledem k tradici, o čemž se zmínil papež Benedikt XVI. v proslovu k Římské kurii (22. 12. 2005), považuje Kongregace pro nauku víry za základ pro udělení souhlasu k plnému smíření s Apoštolským stolcem to, že bratrstvo přijme text Věřoučné preambule, která mu byla předána během setkání 14. září 2011. Tato preambule stanoví některé věroučné principy a kritéria interpretace katolické nauky, která jsou nutná k tomu, aby byla zabezpečena věrnost učitelskému úřadu církve, aby bylo zachováno „sentire cum Ecclesia“ a zároveň aby se legitimní diskuzi a studiu ponechalo teologické vysvětlení jednotlivých vyjádření či formulací, které se nacházejí v dokumentech II. vatikánského koncilu a následného magisteria církve.

Na zasedání byly navrženy některé prvky kanonického řešení pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X., aby se mohlo dosáhnout eventuálního a kýženého smíření.

SDĚLENÍ: SETKÁNÍ PREFEKTA KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY A GENERÁLNÍHO PŘEDSTAVENÉHO KNĚŽSKÉHO BRATRSTVA SV. PIA X., 14. 6. 2012

Odpoledne ve středu 13. června 2012 se setkali Jeho Eminence kardinál William Levada, prefekt

Kongregace pro nauku víry a předseda Papežské komise Ecclesia Dei, a Jeho Excelence Mons. Bernard Fellay, generální představený Kněžského bratrstva sv. Pia X., a jeden jeho asistent. Byli přítomni také Jeho Excelence Mons. Luis Ladaria, sekretář zmíněné kongregace, a Mons. Guido Pozzo, sekretář Papežské komise Ecclesia Dei.

Účelem setkání bylo seznámit se s tím, jak Svatý stolec hodnotí text, který Kněžské bratrstvo sv. Pia X. odevzdalo v měsíci dubnu jako odpověď na Věřoučnou preambuli, kterou Kongregace pro nauku víry předala zmíněnému bratrstvu 14. září 2011. Při následné diskuzi bylo také možno poskytnout příslušná vysvětlení a upřesnění. Mons. Fellay ze své strany vysvětlil aktuální situaci Kněžského bratrstva sv. Pia X. a slíbil, že v rozumném termínu oznámí svou odpověď. Během tohoto setkání byl také odevzdán návrh dokumentu, v němž se navrhuje osobní prelatura jako nejvhodnější nástroj pro eventuální kanonické uznání bratrstva.

Jak již bylo sděleno v tiskové zprávě 16. května 2012, potvrzujeme, že situace ostatních tří biskupů Kněžského bratrstva sv. Pia X. bude projednávána odděleně a s každým zvlášť.

Na závěr jednání bylo vyjádřeno přání, že také těmito úvahami by se mohlo dojít k plnému společenství Kněžského bratrstva sv. Pia X. s Apoštolským stolcem.

Kýžené jednoty tedy zatím nebylo dosaženo a „míč“ je na straně Bratrstva. Pokud k jednotě dojde, je z vyjádření Apoštolského stolce jasné, že se to bude řešit prostřednictvím osobní prelatury – tedy způsobem, který byl použit i v případě navrátilivších se anglikánů. Členové Bratrstva a jeho příznivci tedy ani potom nebudou patřit do našich diecézí, ale do osobní prelatury řízené některým z biskupů Bratrstva.

Pro věřící, kteří chtějí žít ve věrnosti papeži je tedy nepřijatelné, aby byli členy takovéhoto společenství či se účastnili jejich aktivit. Přímo tragikomické pak je, když někdo chce zakládat tak zvané „tradiční terciáře sv. Františka“ - tedy dovolávat se v této věci světců, kterému tak ležela na srdci právě věrnost církvi a papeži.

J. B. Štivar OFMCap.

SFŘ ve světě - Malé Karpaty

Maďarsko je země, která byla rozdělena bouřemi minulého století. Národní bratrské společenství Maďarska založilo Misijní františkánskou nadaci pro region Malé Karpaty a Nadaci pro náboženskou praxi v regionu Malé Karpaty. Projekt se zrodil z myšlenky podporovat národní identitu a pocit sounáležitosti u komunit, které žijí mimo hranice Maďarska, a zároveň pomáhat chudým a lidem na okraji společnosti. Práce v této oblasti začala již před více než dvaceti lety, kdy maďarští bratři františkáni směli založit své domy v oblasti Malých Karpat s obyvatelstvem maďarské národnosti, která je dnes součástí Ukrajiny. První biskup diecéze Munkács, jenž je stále v úřadu, je jedním z prvních bratří, kteří se přestěhovali do této oblasti.

SFŘ v Maďarsku jako zakladatel obou nadací shromažďuje finanční prostředky, které se pak potřebným rozdělují prostřednictvím místních charit. Základní činností nadací je školení místních pracovníků Charity a učitelů náboženství. Celý projekt koordinuje Národní rada SFŘ v Maďarsku.

www.ferences.hu

7. Kontaktní osoba: Agnes Uru.

E-mail: uss@t-online.hu

Návod k použití a technické poznámky na závěr

Sestry a bratři. Budu se opakovat, ale jak říkala soudružka učitelka a před ní možná i jeden pan učitel: Opakování je matka moudrosti. Zpravodaj dostáváte ve formátu pdf, se kterým neuděláte nic, než že si ho můžete vytisknout (buď i po jednotlivých stránkách), nebo si ho přečtete ve své nové elektronické čtečce, kterou vám věnovali vaši milí. Word, formát vhodný pro kutily, není vhodný pro sazbu, ale lepší program bohužel nyní k dispozici nemám. Tento nejpoužívanější editor při využití textových polí a jiných nástrojů sazby (a že jich moc nemá) vytváří gigantický soubor o velikosti desítek MB. Proto na editovatelný wordový soubor naleznete pouze odkaz na „leteckou poštu“, kde si ho snadno stáhnete do počítače (stačí kliknout na odkaz, počkat, až se otevře váš editor, a pak jen stisknout „stáhnout“) a můžete si s ním dále nakládat. Písmo volíme velikosti 12. Větší by neúměrně rozšířilo počet stran. I tak jich je až dost. Zpravodaj dodáváme jen v barevné bohaté verzi. Černobílou získáte prostým zadáním černobílého tisku. Chcete-li tisknout jen něco, máte možnost si zadat tisk požadovaných stránek. A jste-li průměrně zdatní uživatelé počítače, dokážete si ve wordové verzi i vyházet obrázky a tisknout jen text. Jenom pozor na ta textová pole.

Naléhavě opakuji jednu prosbu. Příspěvky posílejte v editovatelném formátu (doc, docx, txt, rtf). Vím, že v Acrobatu se krásně pracuje, ale chudí františkáni by tak drahý program mít neměli a vložení pdf souboru jako objektu do wordu způsobí jeho naprostou nečitelnost. (Ten následný převod nasázeného textu do pdf dělám jen kvůli velikosti souboru.) Rovněž různé úpravy, aby text vypadal hezky, jako je odsazování odstavců pomocí mezerníku, vkládání obrázků apod. způsobuje sazeči deprese, které jsou v příkrém rozporu s opravdovou radostí. Prostě to jen rychle nadatlujte. Gramatiku opraví Věra a o vzhled se nějak postarám sám.

S úsměvem do roku 0 mayského kalendáře.

František z Rychnova

**Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, tady a
ve všech Tvých kostelích na celém světě,
a chválíme Tě, protože svým Svatým
Křížem jsi vykoupil svět.**

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)